

мясоперерабатывающих организаций АПК является: создание конкурентной среды в отраслях; разработка мясоперерабатывающими организациями АПК конкурентных стратегий и периодическое их обновление в условиях инновационного развития; формирование спроса на определенную мясную продукцию и потребностей населения, которые данные организации могут удовлетворить.

Захаревич О.І.

Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя

**ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ РЕАЛЬНИХ ОПЦІОНІВ ПРИ
ОЦІНЦІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ**

Zakharevich O.

**METHODS OF ASSESSMENT OF
REAL OPTION FOR INVESTMENT PROJECT**

Для стратегічних інвестиційних проектів притаманний високий рівень ризику, складність, а інколи й неможливість прогнозування майбутніх надходжень. В ході реалізації проектів виникає необхідність постійно вносити корегування відповідно до нових непередбачуваних умов, прогнозування яких вимагає великої кількості сценаріїв.

Одним із нових методів оцінки ефективності інвестиційного проекту є опціонні методи. Використання їх дає можливість на деякому етапі реалізації вносити зміни, які впливають на подальші грошові потоки, ризик та тривалість життєвого циклу. На практиці опціонні методи однією з перших застосовувала компанія Merck, згодом почали використовувати для своїх інвестиційних проектів корпорації Intel та Bonduelle.

Реальний опціон – це наявність у керівника можливості вибору, яка дає змогу у майбутньому приймати рішення, що впливають на очікувані грошові потоки, тривалість життєвого циклу та майбутню ефективність проекту. З метою забезпечення достовірної оцінки, визначають: які види опціонів (розширення, відмови, відтермінування і т.д.) вбудовані у проект; термін, протягом якого можна реалізувати опціон; моніторинг вартості проекту при надходженні нової інформації.

При визначенні вартості реальних опціонів користуються моделлю оцінки вартості опціону Блека-Шоулза та біноміальною моделлю. Модель Блека-Шоулза розроблена для оцінки фінансових опціонів і припускає, що оцінюваний актив є ліквідний, немає різких коливань у його ціні та він не може бути реалізований до терміну його використання. Тобто, дана модель підходить для оцінки простих опціонів з визначеною датою реалізації та одним джерелом невизначеності. Біноміальна модель отримує більш точні результати, хоч вимагає більше розрахунків. Гіпотези моделі: прийняття одного рішення може мати два результати – кращий і гірший; інвестори нейтрально ставляться до

ризик. Дана модель передбачає визначення вартості опціону у дискретному часі.

Тому методи реальних опціонів можуть застосовуватися на всіх стадіях життєвого циклу інвестиційного проекту, якщо: результат інвестиційного проекту має високий ступінь невизначеності; керівник підприємства може приймати гнучкі рішення при появі нових даних по проекту.

УДК 658.81:637.5

Климова Ю.Е., Астровская К.Н.

Могилевский государственный университет продовольствия

**УПРАВЛЕНИЕ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ
ОРГАНИЗАЦИЙ**

Klimova J.E., Astroyskaya C.N.

MANAGEMENT OF INNOVATION AT THE ENTERPRISES

Развитие инновационной экономики предполагает значительное повышение эффективности использования интеллектуального потенциала страны и роста взаимодействия основных участников инновационного процесса: образования, науки и производства. В целях создания инновационной экономики Государственным комитетом по науке и технологиям совместно с другими органами государственного управления разработана Концепция Государственной программы инновационного развития Республики Беларусь на 2011–2015 гг. Основной целью, которой определено создание конкурентоспособной на мировом рынке, инновационной, наукоемкой, ресурсо- и энергосберегающей, экологобезопасной, социально ориентированной экономики, обеспечивающей устойчивое социально-экономическое развитие республики и повышение качества жизни белорусского народа.

Для эффективного развития экономики предприятия и республики в целом необходим четко отлаженный механизм управления инновационной деятельностью, тем более, что данный вид управленческой деятельности связан с рисками и проходит зачастую в условиях неопределенности. Существуют два направления организации эффективного управления инновационным процессом: интеграция всех стадий инновационного проекта в единый непрерывный процесс, изменение структуры всех уровней управления и координация связей между ними по вертикали и горизонтали для выполнения конкретной крупномасштабной задачи; выделение управления инновационными процессами в самостоятельный объект управления, т.е. обособление инновационных структур от подразделений, выполняющих традиционные функции.

Эффективность инновационной деятельности достигается правильным учетом затрат, так как собственно эффективность определяется соотношением между результатом и затратами. Конкретная деятельность предприятия,